

ΑΓΑΠΗΤΕ ΜΟΥ ΓΕΙΤΟΝΑ...

Αυτόν τον καιρό κοντεύουμε να συμπληρώσουμε ένα χρόνο από τότε που ξεκίνησε η συνολική ανακύκλωση των απορριμμάτων στην πόλη μας (έστω και με καθυστέρηση πολλών ετών).

Επίσης αυτές τις μέρες αντιμετωπίζουμε πιο έντονα το πρόβλημα με τη διάθεση των απορριμμάτων με αποτέλεσμα να έχει γεμίσει η πόλη μας με μικρά (και μυρωδάτα πλέον) λοφάκια γύρω από τους κάδους απορριμμάτων.

Και εμείς οι κάτοικοι αυτού εδώ του τόπου τι κάνουμε; Αντί να προβληματιστούμε και να ξεκινήσουμε να κάνουμε όλοι ανακύκλωση ώστε να μειωθούν στο ελάχιστο τα πραγματικά απορρίμματα, συνεχίζουμε τη συνήθεια ετών και πηγαίνουμε τα απορρίμματά μας στο συγκεκριμένο σημείο τη γειτονιάς μας, περιμένοντας πως κάποια στιγμή θα περάσει το απορριματοφόρο για να τα πάρει (πράγμα που θα γίνει βέβαια κάποια στιγμή) αλλά μέχρι τότε δεν κάνουμε τίποτα για να ελαχιστοποιηθεί το πρόβλημα.

Επιπλέον όμως, αυτό που κάνουμε δεν είναι τίποτα άλλο παρά προσβολή και έλλειψη σεβασμού στο γείτονα μας που έτυχε να έχει τον κάδο απορριμμάτων μπροστά στην πόρτα του...

Ο πολιτισμός, ο προοδευτισμός και ο σεβασμός προς τον διπλανό μας δεν είναι έννοιες αφηρημένες, θεωρίες και «ταμπέλες», αλλά πράγματα που τα αποδεικνύουμε καθημερινά με τη συμπεριφορά μας και **ναι εμείς όλοι μπορούμε να βγάλουμε τον καλό μας εαυτό προς τα έξω** και με την πράξη μας να κάνουμε καλύτερη τη ζωή μας και να ξεπεράσουμε και τα όποια προβλήματα καλούμαστε να ξεπεράσουμε ως κοινωνία και ως κάτοικοι αυτής της πόλης.

Τα πράγματα είναι απλά: Από σήμερα **αρχίζουμε όλοι να κάνουμε ανακύκλωση** στα απορρίμματα μας αφενός και αφετέρου κάνοντας λίγη υπομονή σταματάμε για λίγες ημέρες να τροφοδοτούμε τα βουνά των απορριμμάτων προσθέτοντας κάθε μέρα και περισσότερα, δίνοντας έτσι την δυνατότητα στα συνεργεία του Δήμου να απομακρύνουν αυτά που είναι ήδη στους δρόμους και αφού δεν είναι μέσα στους κάδους θέλουν πολύ περισσότερο χρόνο για να απομακρυνθούν.

Θα διαπιστώσουμε λοιπόν ότι, από όσα σκουπίδια πετάγαμε μέχρι σήμερα, λίγα είναι αυτά που δεν ανακυκλώνονται και ότι δεν είναι τόσο δύσκολο να κάνουμε λίγη υπομονή με τα υπόλοιπα στο μπαλκόνι μας.

Ξέρω ότι, ακόμα και τώρα, μπορεί αυτά που γράφω να φαίνονται σε κάποιους ανεφάρμοστα, αλλά από την άλλη **δεν χάνουμε και τίποτα να δοκιμάσουμε. Ίσως το αποτέλεσμα να μας εκπλήξει!**

ΤΡΙΠΟΛΗ 20-3-2012

Στέφανος Χρ. Γκουτζιούλης